

Silvastian sukuseura ry

TIEDOTE 1/16

Hyvät sukuseuran jäsenet!

Vietimme viime kesänä juhlallisen muistotilaisuuden Joroisten hautausmaalla.

Halusimme kunnioittaa yhden sukumme merkkihenkilön Ylipehtoori Johannes Silvastin muistoa. Kunniapuheenjohtaja Ossi Silvastin johdolla kiinnitimme hautapaateen muistolaatan, jossa oli seuraava teksti:”Silvastien sukuseura kiinnitti tämän muistolaatan 8.8.2015 ylipehtoori Johannes Silvastille kunnioituksena ja muistona hänen Isänmaalle ja Joroisille tekemästään merkittävästä työstä”.

Olkoon tämä kunnianosoitus myös monille muille sukujemme esi-isille ja-äideille.

Hautakiven, joka on siis kuolinvuodelta 1901 kyljessä on himmeästi vielä nähtävänä vanhan virsikirjan virren nro 207 toinen ja kolmas säkeistö, jotka sukuseuramme jäsen Kaarina Moisio os. Silvasti tallensi minulle muistoksi.

”Ah,mitähän raamatut takaa, ja hautojen patsahat haastaa? Tää ruumis nyt rauhassa maakaa, vaan kerran on nouseva maasta.

Nyt maailman myrskyistä vapaa se kätkös` on rauhallista; On nukkuva kunnes se tapaa taas sielunsa kirkkaudessa”.

Varsin kuvaavaa on, että kovimmat maalliset myrskyt maamme historiassa olivat Johanneksen viimeisen

matkan jälkeen vasta tulossa. Osaltaan vaikutti myös mm. suuren-lähetystön helmikuun matka v.1899, jossa Johannes oli Joroisten edustajana Pietarissa.

Toivon, että suvustamme löytyisi uusia sukuasioista kiinnostuneita henkilöitä, jotka voisivat tulla toimintaan mukaan, tämä on hyvin kiinnostava ”tieteen laji”.

Toivon myös, että lähettäisitte minulle juttuja sukuun liittyen tai vinkkejä, joita voisimme julkaista tiedotteissa. Henkilötietomuutokset on syytä ilmoittaa Ahti Kopperille. Taloudenhoitaja Riitta-Liisalle sitten vain nimi-, osoitemuutokset, sekä kuolemantapaukset.

Esitän lämpimät kiitokset sukukouksen järjestelyihin ja ohjelmiin osallistuneille henkilöille.

Kokoonnutaan taas vuonna 2017 yhteiseen tapaamiseen. Tervetuloa!

Sakari Silvast

Sukuseuran puheenjohtaja

Ps.otamme vastaan mieliihyvin sukujuttuja ja uutisia, joita julkaisemme sukutiedotteessa, voit toimittaa niitä hallituksen jäsenille

Silvastien sukuseuran sukutapaaminen ja sukukokous

Sukuseuran sukutapaamista ja kokousta vietettiin Pieksämäellä 8.-9.8.2015. Lauantain ohjelmassa oli sukuretki yhden suvun merkkihenkilön, Johannes Silvastin haudalle Joroisten hautausmaalle. Johannes Silvast toimi usean vuoden ajan Järvikylän kartanon ylipihtöörinä Joroisissa. Hän oli mukana myös useissa kunnan luottamustoimissa. Johannes Silvast oli Joroisten kunnan edustajana viemässä Suurta adressia keisari Nikolai II:lle Pietariin 1899. Hautapaaden äärellä vietetyssä tilaisuudessa kiinnitettiin sukuseuran muistolaatta hautakiveen. Laatassa on teksti ”Silvastien sukuseura kiinnitti tämän muistolaatan 8.8.2015

muistona ja kunnioituksena ylipihtööri Johannes Silvastille hänen tekemästään merkittävästä työstä Isänmaalle ja Joroisille. Muistopuheen tilaisuudessa piti sukuseuran kunniapuheenjohtaja Ossi Silvast. Airueina toimivat Riitta-Liisa Mönkkönen ja Juhani Silvast.

Silvastien seuraava sukukokous pidetään 29.-30. heinäkuuta 2017 Kylpylähotelli Kunnanpaikassa Siilinjärvellä. Tervetuloa!

<http://www.kunnonpaikka.com>

Sukuretken jälkeen ohjelma jatkui Lomapirtillä mm. ruokailun, seurustelun, tietokilpailun ja yhteislaulun merkeissä.

Varsinaisessa Silvastien sukukokouksessa kuultiin sukuseuran toimintakertomus sukukokousten väliseltä ajalta sekä tilinpäätökset viimeisiltä päättyneiltä tilikausilta. Toimintasuunnitelma ja talousarvio vahvistettiin vuoteen 2017 saakka. Vuotuiseksi jäsenmaksuksi päätettiin edelleen 15 €. Hallituksen uudeksi

jäseneksi valittiin Maija-Liisa Koskela Oulusta. Silvastien sukuseuran kunniajäseneksi kutsuttiin hallituksen esityksestä Riitta-Liisa Mönkkönen. Tilaisuudessa muistettiin myös suvun selvittämisen alullepanijaa Kaarina Moisiota os.Silvasti Uuraisilta. Kaarina lausui myös juhlassa hienon runon.

Juhlassa esiintyi myös Leena Silvast Hankasalmelta, joka lauloi Jaana Elorannan säestämänä sekä kirkossa, että juhlatilassa Agrikolassa. Sakari ja Juhani Silvast kertoivat Johannes Silvastin matkasta Pietariin ja Helmikuun manifestista ja sitä seuranneesta Suuresta lähetystöstä.

Juhani Silvast

Leena Silvast

LYHYT HISTORIIKKI KULTASEPÄNLIKE UIMOLAN VUOSISTA 1919-2010

Kultaseppä Juho E. Silvast, perusti kultasepänpajan Kauhajoelle vuonna 1919. Varsinainen liike perustettiin Alavudelle 1920. Tuohon aikaan valmiiden jalometallituotteiden saanti oli erittäin vähäistä, joten suurin osa myytävistä koruista ja hopeaesineistä valmistettiin omassa verstaassa. Alavudella kultaseppiä oli töissä viisi. Alavuden liikkeesä suunniteltiin ja valmistettiin myös kansallispukujen koruja. Tuohon aikaan niillä olikin suuri kysyntä, sillä tuolloin jokaisella naisella oli juhlapukunaan kansallispuku. Alavuden ja Kuortaneen pukujen korut ovat Juho E. Silvastin ja Armi Klemetin suunnittelemat. Myös Juhon veli Isak Silvasti toimi kultaseppänä.

Uimolaksi sukunimi Silvast muuttui Kalevan riemunvuonna 1.7.1935 Alavudella. Elettiin suomalaisuuden aikaa. Ilmeisestiniimi Uimola oli sukunimilistalla, josta voi valita uuden sukunimen. Juho Silvast poimi nimen, ja otti sen omakseen. Vuonna 1938 Silvastin perhe muutti Helsinkiin. Helsingissä Uimola toimi pelkästään kansallispukukoruja valmistavana pajana, kunnes sota lopetti kaiken metallin saannin ja toiminta oli jonkin aikaa pysähdyksissä.

Sodan jälkeen Juho Uimolaa veti Pohjanmaa jälleen puoleensa. Paluu Pohjanmaalle tapahtui Ilmajoelle. Siellä liike toimi muutaman vuoden, kunnes muutti Seinäjoelle vuonna 1943. Seinäjoella 1943 liike avattiin Puskantie 10:en. Rakennus jossa liike toimi on edelleen olemassa. Nykyisin talossa on kaiverrusalan liike. Noin kymmenen

vuotta Uimola toimi em. osoitteessa. Keskuskatu 5:stä vapautui liiketilat, Juho Uimola ja tyttärensä Mirjam sekä miehensä Hugo Yli-Kivistö tarttuivat tilaisuuteen ja muuttivat yrityksen sinne. Tuolloinkin yrityksessä oli useita kultaja kelloseppiä. Valmistuspuoli oli vuosien varrella pienentynyt. Elettiin teollistumisen aikaa. Myös jalometallialalla.

50-luvulla alkoi syntyä yrityksiä jotka valmistivat sarjatuotantona koruja ja pöytähopeita. Toki tuonkaltaisia yrityksiä oli aiemminkin ollut, harvakseltaan. Mutta kun sodat olivat takanapäin ja ihmiset asettuneet aloilleen, ja yleisen vaurauden kasvaessa, oli tarve suuremmille kultasepänpajoille jotka pystyivät tyydyttämään kysyntää. Myös Uimola vastasi kysyntään, vaikka omavalmistus pieneä, yritys panosti myyntihenkilökuntaan. Uimolalla oli myös optiikka-puoli muutamia vuosia 50-luvulla.

60-luvun alussa tapahtui yrityksen ensimmäinen sukupolvenvaihdos. Juho Uimolan tytär, Mirjam Yli-Kivistö otti liikkeen haltuunsa. Tuolloin Mirjam suoritti myös kultasepäntutukinnon, toimittuaan liikkeessä jo yli kaksi vuosikymmentä. Vuosikymmenen lopulla, Mirjamin sairastuttua hetkellisesti juuri ennen vuoden tärkeintä sesonkia, joulua, Perheen tytär Aila Nuopponen meni ”tuuraamaan” äitiään hetkeksi. Kävi kuitenkin niin, että hetkestä muodostuikin elämänura Ailalle.

70-luku oli ja meni. Energiakriisi nosti myös jalometallien hintoja. Tuli jonkinlainen lama silloinkin. Lamasta, ties monennestako liikkeen historiassa, selvitettiin.

Vuoden 1980 alussa tapahtui kaksi asiaa samoihin aikoihin. Liike muutti Keskuskatu 6:een, uusiin upeisiin tiloihin.

Samalla seuraava sukupolvi astui vastuuseen toiminnasta. Aila Nuopponen otti toimitusjohtajan tehtävät hoitaakseen. 1983 Mirjam jäi ansaitulle eläkkeelle. Liikkeessä työskenteli tuolloin neljä henkilöä jotka hoitivat kaiken kultasepänliikkeen arkeen kuuluvan toimen. Yhtiöllä oli edelleen vuosikymmenen lopulle saakka oma kultaseppä palveluksessa. Vuosikymmenten saatossa palveluksessa ovat olleet mm. Tauno Luhta (perusti myös oman liikkeen Seinäjoelle), Yrjö Levä (osti oman liikkeen Kauhavalta), Jaakko Maijala sekä Teijo Syrjälä.

90-luku alkoi siten että Ailan aviomies, Raimo Nuopponen siirtyi Ailan rinnalle hoitamaan liikettä. Toukokuussa 1990 Uimola laajensi toimintaa ja osti Alavudelta kultasepänliikkeen. 1992 avattiin Seinäjoella Torikeskus. Uimola perusti sinne toisen myymälän. Vuonna 1993 liike muutti Kalevankatu 10:en. Liikkeellä oli siis kolme myymälää. Koko 90-luku oli varsin ”sekaista” jalometallialalla. Oli yrityksiä jotka ”myivät alennuksia” kelvotonta tavaraa, ja lopuksi yhteiskunnallisia velvollisuuksia ei hoidettu. Se oli vaikeaa aikaa liikkeille jotka tahtoivat tehdä kauppaa kunniallisesti, perinteistä hyvää kauppatapaa ja arvokkuutta noudattaen.

Vuosituhat vaihtui ! Ailan ja Raimon mielissä alkoi kypsyä ajatus liikkestä luopumisesta, koska perheen pojat olivat muuttaneet pääkaupunkiseudulle, jossa molemmilla oli jo omat työnsä, eivätkä innostuneet palaamaan Seinäjoelle jatkamaan liikettä. Olihan Aila varsinkin tehnyt jo mittavan uran yrityksen ruorissa. Vuonna 2004, oli ensimmäinen yhteydenotto yrityskaupan tiimoilta. Kauhavalainen Kultatahti Oy, oli kiinnostunut perinteikkään Uimo-

lan mahdollisuuksista. Kauppaa hierottiin ja valmista tuli 12.5.2005. Tuolloin Kultasepänliike Uimolan liiketoiminta siirtyi kaupalla Minna ja Pekka Laitamäen Kultatahti Oy:lle. Kultatahti Oy, joka on tehnyt kello- ja kultakauppaa alkaen vuodesta 1990, Alahärmässä, Kauhavalla, Nurmossa ja Kauhajoella, osti maakunnan perinteikkäimmän ja Seinäjoen vanhimman yrityksen omakseen.

Vuonna 2010. 90-vuotta Kello- ja kultasepänliike Uimola on ollut merkittävä osa pohjalaista kello- ja kultakauppaa. Alan yrityksiä on noussut ja kaatunut. Uimolan pitkä historia velvoittaa meitä nykyisinä omistajina kunnioittamaan pitkää ja luottamuksellista yhteistyötä asiakkaittemme ja yhteistyökumppaneidemme kanssa. Perinteitä kunnioittaen, katsomme aina reilusti eteenpäin ja pyrimme huolehtimaan siitä että Uimola sekä yhtiömme muutkin liikkeet ovat ”Aina aikaansa edellä”. Yhtiömme Uimola ja Kultatahti-liikkeet työllistävät noin 15 henkeä. Toimimme Seinäjoella; kaksi liikettä, Kauhavalla sekä Kauhajoella. Yhtiöllämme on ollut verkkokauppa jo viisi vuotta.

Edellä kirjoitettu on koottu pääosin Aila ja Raimo Nuopposen muistelmista. Jos sinulla, arvoisa lukija, on jokin hieno yksityiskohta historian vuosilta, Ole hyvä ja anna meidän tietää. Voit kirjoittaa viestin uimola@kultatahti.fi . Voimme siten täydentää historian kirjoja.

*Pekka Laitamäki
Kultasepänliike Uimola
Seinäjoki*

Pekka Silvast PORKKALAN NEUVOSTOTUKIKOHTA 1944 - 1956

PORKKALAN VUOKRAUS

Suomen ja Neuvostoliiton välillä 19.9.1944 solmitussa Moskovan välirauhassa määrättiin, että Porkkalan alue (venäjäksi Porkkala-Udd) vuokrattiin 50 vuodeksi Neuvostoliitolle. Vuokra-alue muodostui Porkkalanniemestä, Upinniemestä ja niiden pohjoispuoleisesta alueesta. Alueeseen kuului osia Kirkkonummen, Siuntion ja Inkoon kunnista sekä koko Degerbyn kunta, jonka olemassaolo näin loppui.

Vuokrattavalla alueella asui noin 7000–8000 henkeä, joille jäi aikaa kotiensa tyhjentämiseen vain kymmenen päivää. Vuokra-alue piti luovuttaa Neuvostoliitolle 28.9.1944. Työtä vaikeutti se, että Porkkalan alueella oli vilja- ja perunasato vielä osittain korjaamatta. Alue oli pääkaupunkiseudun elintarvikehuollon kannalta keskeisessä asemassa. Evakuoitava oli myös alueella jo korjattu heinäsaato sekä runsaat halkovarastot. Paikalliset asukkaat saivat avukseen noin 3 000 varusmiestä lähinnä Dragsvikin varuskunnasta.

Neuvostoliitto otti Porkkalan vuokra-alueen vastaan suomalaisilta 28. syyskuuta 1944. Tätä ennen suomalaiset sotilaita ja poliisit olivat sulkeet Porkkalan alueelle johtavat tiet, ja alueella liikkui vain liittoutuneiden valvontakomission venäläisiä upseereita, joille oli määrätty opastustehtäviä joukkojen saapuessa aikanaan tukikohtaan. Neuvostovaltuuskunta siirtyi Malmin lentokentältä suoraan Porkkalaan ilman mitään alueen luovutukseen liittyviä muodollisuuksia. Vuokra-alueen rajankäynti tapahtui myöhemmin syksyn 1944 kuluessa.

PORKKALAN MERISOTILAALLINEN TUKIKOHTA

Vuokra-alueelle perustettiin Porkkalan merisotilaallinen tukikohta, joka kuului osana Itämeren Punalippuisen Laivaston Tallinnan Meripuolustusalueeseen. Porkkalan–Naissaaren suomalais-saksalaisen tykistö-, miina- ja sukellusveneverkoston pohjoispään lukko oli vuosina 1942–44 ollut Mäkiluodon linnake, jolla oli 12 tuuman kaksoistorni. Mäkiluoto oli myös Porkkalan neuvostotukikohdan päälinnake, ja sen tykkitornin päätehtävä oli myös tukikohdan aikana Suomenlahden kapeimman kohdan sulkeminen tykistön tullella.

Porkkalan tukikohdan toinen päätehtävä oli meritien turvaaminen Leningradista pitkin Suomenlahden pohjoisrannan suojaista rannikkoväylää Itämerelle. Väylän käyttö oli tärkeää Neuvostoliiton sukellusveneille, jotka halusivat sotatoimiin

Itämerelle. Sukellusveneitä sijoitettiin Porkkalan tukikohdan lisäksi Helsinkiin, Hankoon ja Turkuun. Väylällä oli tärkeä myös Leningradin huollon kannalta.

Tukikohdan maapuolustusta varten Porkkalaan tuotiin merijalkaväkidivisioona, joka oli Leningradin piirityksen ajan ja sen jälkeen puolustuksessa Oranienbaumin motissa Suomenlahden etelärannalla. Divisioonaan kuului kolme jalkaväkirykmenttiä, tykistörykmentti ja panssarirykmentti sekä eräitä muita erillisyyksiköitä. Porkkalan ilmapuolustuksen hoiti Ilmatorjuntarykmentti, jonka yksi patteristo tosin toimi Malmin lentokentällä niin kauan, kun liittoutuneiden valvontakomissio oli maassa. Vuonna 1952 Porkkalan Friggerbyhyn rakennettiin reikälevyistä lentokenttä, jota käyttivät suihkukoneet. Yhteyskoneiden lentokenttä oli Degerbyssä.

Varsinaisia merivoimia Porkkalassa oli vain monitori Vyborg eli Suomelta sotakorvaukseksi saatu panssarilaiva Väinämöinen sekä tykistöalus (lautta) Pioneer. Sen lisäksi laivastotukikohdassa oli parikymmentä vartiomoottorivenettä ja huoltoaluksia. Kaikkiaan tukikohdassa oli sotilaita noin 30 000 ainakin määrävavuuden mukaan. Todelliset rivihavvuudet saattoivat jäädä tästä paljonkin alemmiksi, koska ainakin joukkojen alokkaat koulutettiin muualla.

Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton välien kiristytessä 1940-luvun lopussa Porkkalan tukikohdan toimintaa päätettiin tehostaa. Syyskuussa 1949 marsalkka V.D. Sokolovskij seurueineen tuli tarkastusmatkalle Porkkalaan. Hän havaitsi Porkkalassa paljon laiminlyöntejä ja puuttui niihin myös kovalla kädellä. Marsalkan vierailun seurauksena tukikohdassa suoritettiin suuria organisaatio- ja henkilömuutoksia. Aikaisemmin Tallinnan meripuolustusalueen alainen tukikohta kohotettiin itsenäiseksi meripuolustusalueeksi. Samalla sen kokoonpanoa vahvistettiin haupitsirykmentillä.

1950-luvulla Porkkalan komentajaksi tuli kenraaliluutnantti Sergei I. Kabanov, joka oli ollut Hangon tukikohdan komentajana jo jatkosodan aikana. Kabanovin aikana tukikohdassa rakennettiin paljon. Kenttävarustukset muutettiin kantalinnoitteiksi, joita alueella oli kolmatta sataa. Obbnäsissä louhittiin kallioon sähköasema ja rakennettiin hyvin pitkälle suuri kaksikerroksinen komentopaikka. .

TUKIKOHTA PÄÄKAUPUNGIN KUPEESSA

Valtakunnan rajan ilmaantumisen aivan pääkaupungin välittömään läheisyyteen aiheutti monia rajavälikohtauksia, koska rajan olosuhteisiin ei oltu totuttu. Tahattomia ja tahallisiakin rajan ylityksiä sattui tämän tästä. Milloin rajan yli ehsyttiin vahingossa, milloin oltiin tavoittelemassa rajan yli karannutta eläintä. Useimmiten näistä

rajan ylityksistä oli seurauksena muutaman päivän tai viikon kuulustelut tukikohdassa, jonka jälkeen "loikkaarit" palautettiin.

Vakavammaksi tilanne muodostui sen sijaan tukikohta ympäröivällä merialueella. Tukikohta ulottui aluevesirajan tuntumaan, ja sen rajat olivat alkuun huonosti merkitty. Tukikohdan vesialueille jouduttiin sekä eksymällä että selvissä merihätätilanteissa. Rajaa loukkasivat sekä kauppa-alukset että huviveneet. Useimmiten näistäkin retkistä selvittiin parin viikon kaalisop-pakuurilla ja kuulusteluilla, mutta joillakin oli edessä vuosien vankeus Neuvostoliitossa.

Eräs erikoinen episodi Porkkalan tukikohdan historiassa on myös alueen kauttakulku suomalaisilla junilla, joka sallittiin muutamia vuosia tukikohdan luovutuksen jälkeen. Neuvottelut olivat tiukat, ja päättyivät lopulta aika erikoiseen ratkaisuun suomalaisten ehdotuksesta. Kauttakulkujunan vaunut lukittiin kauttakulun ajaksi, ja niiden ikkunoiden eteen vedettiin luukut. Venäläiset rajamiehet asettuivat vartioon vaunujen eteisiin. Näin syntyi Suomen ja maailman pisin rautatietunneli, jota käytiin ihmettelemässä aina Yhdysvaltoja myöten.

Sodan voittaneen suurvallan vahvan tukikohdan ilmestyminen aivan pääkaupungin kupeeseen vain tykinkantaman päähän herätti tietysti syvää huolestumista niin siviileissä kuin päättäjissäkkin. Pöhdittiinpä jopa pääkaupungin siirtoa muualla. Aikaisemmin tukikohdan tehtäväksi on jo mainittu Suomenlahden suun sulkeminen tykistö- ja miinasululla ja tärkeän suojaisten sisäväylän suojaaminen. Tukikohdan toinen komentaja ensimmäisen luokan kapteeni Shuhiashvili mainitsee eräässä kirjeessään kolmannen: Suomen revanssististen ja fasisististen aineiden pyrkimysten estäminen tarvittaessa vaikka tykistön tulella Helsingin keskustaan.

TIEDUSTELUKESKUS JA VARUSKUNTAKAUPUNKI

Porkkalan tukikohta näytteli myös suurta osaa Neuvostoliiton Suomeen suuntaamassa tiedustelussa. Tukikohdan tiedustelu-upseerit kulkivat esteettömästi pitkin Suomea ja sen varuskuntia yhdessä liittoutuneiden valvontakomission upseerien kanssa. Majvikin kartanossa oli radiotiedusteluasema, joka kuunteli kaikkea Suomen viranomaisten radioliikennettä. Majvikissa oli myös talo, jota käytettiin toisenlaiseen tiedusteluun. Siellä kestittiin ja koulutettiin suomalaisia vakoiilojia, jotka työskentelivät Neuvostoliiton hyväksi.

Porkkala ei kuitenkaan ollut pelkkä siilipuolustukseen ryhmittynyt sotilastukikohta, vaan alueella asui myös noin 10 000 siviiliä. Heitä varten oli olemassa oma siviilihallintonsa. Siviilit olivat upseereiden perheenjäseniä, Porkkalan alueen

maaloudessa ja teollisuudessa työskenteleviä, lääkintähenkilökuntaa ja hallintoväkeä. Porkkala siis muodosti selkeän varuskuntakaupungin, joka oli melko omavarainen. Alueella elettiin kuin missä tahansa Neuvostoliitossa sillä erotuksella, että elämä oli selvästi parempaa kuin "isossa maassa".

PORKKALAN PALAUTUS

Stalinin kuoltua 1953 Neuvostoliitossa alkoivat puhaltua muutoksen tuulet. Nikita Hrustsevin nousua valtaan puhutaan jopa suojaasäästä. Suomen ja Neuvostoliiton suhteet olivat kehittyneet suotuisasti. Siitä huolimatta syksyllä 1955 saatu tieto siitä, että Porkkala palautetaan Suomelle, yllätti lähes kaikki. Poliittisesti aika oli otollinen. Suomen ja Neuvostoliiton YYA-sopimusta oli jatkettu. Vanha presidentti J.K. Paasikivi oli väistymässä, ja hänelle oli syytä antaa lahja hänen työstään Suomen ja Neuvostoliiton suhteiden rakentajana. Porkkalan palautus sopi hyvin tällaiseksi.

Toisaalta sotilaallinen tilanne puolsi myös hyvin Porkkalan palautusta. Itämeren alueen merellinen painopiste oli siirtynyt etelään alueille Kaliningrad–Tanskan salmet. Varsovan liitto oli perustettu Naton vastapainoksi. Meritorjunnan osalta Neuvostoliitto oli siirtymässä ohjuskautteen, joten Porkkalaan ohjuksia ei ollut tuotu. Taloudelliselta kannalta kaukana etulinjasta ollut tukikohta sitoi myös paljon voimavaroja ja tuli kalliiksi.

Tammikuun 26. päivä vuonna 1956 oli vihdoin se päivä, jota Porkkalan asukkaat olivat odottaneet koko syksyn 1955. Puomi kohosi Kivenlahden sillalla ja suomalaiset rajavartijat marssivat sisään Porkkalan alueelle. Tie oli jälleen auki takaisin kotiin.

Haastattelu

Preobrazhenskij, Andrej Vladimirovitsh, ensimmäisen luokan kapteeni, Porkkalan tukikohdan esikuntapäällikkö vuosina 1950–1955, haastattelu videolle Pietarissa 23.7.2002, alkuperäinen videonauha kirjoittajan hallussa.

Kirjallisuus:

Brunila, Kai, PORKKALA öden, ISBN 951-99713-4-3, Hangö 1986.

Silvast, Pekka: PORKKALA 1944–1956, Neuvostoliiton merisotilaallinen tukikohta, ISBN 951-25-0539-8, Tammisaari 1991.

Leskinen, Jari & Silvast, Pekka: Suljettu aika, PORKKALA Neuvostoliiton sotilaallisena tukikohdana 1944–1956, ISBN 951-0-25128-3, Helsinki 2001.

Sukuseuran sihteeri Tuomo Silvast väitteli tohtoriksi!

Väitös sovelletun fysiikan alalta

Väittelijä: FM Tuomo Silvast

Aika ja paikka: 12.12.2015, 12.00, SN200, Snellmania, Kuopion kampus

Filosofian maisteri Tuomo Silvast tutki röntgenvarjoaineen diffuusiota nivelrustossa. Magneettikuvaukseen käytetään nivelrikon ja nivelrustovammojen diagnostiikkaan. Magneettikuvauksen rajallisen paikkatarkkuuden takia pienet rustovauriot ja alkava nivelrikko voivat kuitenkin jäädä havaitsematta. Tämä on ongelmallista, sillä pienikin rustovamma voi johtaa myöhemmin nivelrikon kehittymiseen.

Tuomo Silvast

<https://www.uef.fi/-/12-12-rontgenvarjoaineen-diffuusion-kuvantaminen-kertoo-nivelruston-terveydentilasta>

Hanki nyt Silvastien sukukirja ja sukuviiri!

Sukukirja on myös verraton lahja. Arvokas tietoteos sukumme historiaan ja tarinoihin, joka ei vanhene koskaan! Tilauksen voit tehdä hallituksen jäsenille. Kirjan hinta on sukuseuran jäsenille 50 €/ kpl ja muille 65 € / kpl, viirin hinta 25 € / kpl (hintoihin lisätään toimituskulut)

Heinäkuussa 2011 julkistettiin 960-sivuinen sukukirja.

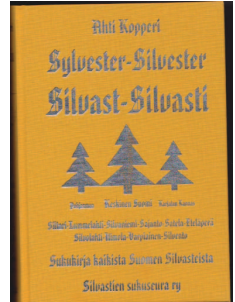
Kirjassa on mukana kaikkiaan 23 sukuhaaraa: Keskisestä Suomesta Pieksämäki-Joroinen, Vilhusen ja Jormalaisen Silvasteiksi muuttuneet sotilassukuhaarat, sekä Uuraisten Silvastien sukuhaara. Karjalan Kannakselta on mukana Sakkolan Silvastit ja kolme Inkerinmaan Toksovan sukuhaaraa. Pohjois-Pohjanmaalta on mukana Kalajoen Silvastit ja kuusi muuta pientä Silvastien sukuhaaraa. Etelä-Pohjanmaalta Jepuan ympäristöstä on kahdeksan pientä Silvastien sukuhaaraa.

Sukukirjan henkilöhakemistossa on

**Kirja
50€**

**Viiri
25€**

noin 15.000 nimeä.

Mukana ovat kaikki Suomessa viimeisen 50 vuoden aikana eläneet Silvastit. Sukutarinoita kirjassa on yli 30 ja valokuvia lähes 300. Sukukirjasta löytyvät myös sukunimensä Silvastista muuksi muuttaneet. Heitä ovat Siltari, Lummelahti, Silvaniemi, Sajanto, Satela, Eteläperä, Silvolahdi, Uimola, Varpiainen ja Silvento. Huomattavan paljon kirjassa on myös Silvasteihin liittyviä Hämmäläisiä, Karjalaisia, Markkasia, Nykäsiä, Oksasia, Ylösiä ja Jylkiä. Lisäksi kirjassa on runsaasti historiatietoa.

Sukuseuran jäsenmaksu ja sukuseuraan liittyminen

Tämän tiedotteen mukana on jäsenmaksulomake. Jäsenmaksu on 15 euroa/perhe. Jokaisen sukuun kuuluvan jäsenmaksu on tärkeä, jotta sukuseuran toimintaa voidaan toteuttaa suunnitellulla tavalla. Hallitus työskentelee talkooperiaatteella.

Jäsenmaksun eräpäivä on 15.5.2016. Tärkeää on laittaa viitenumero maksun tietoihin. Viitenumerolla tunnistamme Sinut jäsenrekisteristämme.

Pankkiyhteystietomme: Suur-Savon Osuuspankki Pieksämäki tili nr. FI7653400020162176.

Tärkeää on, että pidät yhteystietosi ajan tasalla, samoin mahdollisten kuolemantapausten ilmoittaminen on tärkeää.

Mikäli haluat jostakin syystä luopua jäsenyydestä ilmoita siitä Riitta-Liisa Mönköselle. Sukuposti toimitetaan jatkossa ainoastaan maksaneille jäsenille.

Helpoin tapa sukuseuraan liittymiseen on ilmoittaa siitä Riitta-Liisalle (yht.tiedot takasivulla), hän opastaa asiassa.

Savo-Karjalan sukututkimustoimisto päivittää Silvastien sukukirjasivuja.

Ilmoita sinne kirjallisesti tai sähköpostilla lähisuvussasi tapahtuvat muutokset!

Ahti Kopperi
Savo-Karjalan Sukututkimustoimisto
Ruoritie 11, 82500 KITEE
0500-229119 ahti.kopperi@telemail.fi
www.telemail.fi/ahti.kopperi

Pekka Silvastin Hanko ja Porkkala kirjaa voi ostaa Akateemisesta kirjakaupasta ja Suomalaisesta kirjakaupasta. Sen voi myös ostaa suoraan kustantajalta, AtlasArtilta. Joko menemällä www.atlasart.fi sivuille ja ohjeiden mukaan tilata sieltä, tai lähettämällä tilauksen tilaus@atlasart.fi sähköpostiin. Meille voi myös soittaa, toimistomme puhelinnumero on 050 599 4444.

Hanko ja Porkkala kirjan ovh on 48 € Annamme Silvastin sukuseuralle -20 % alennuksen. Toimituskulut on 4 €

Kirjan voi ostaa myös toimistostamme. Olemme Etelä-Haagassa, Sankaritie 3 A. Katso ajo-ohjeet www.atlasart.fi

t. Risto Pekkanen
Kustantaja

Sukuseuran hallitus

Puheenjohtaja
Sakari Silvast
Liinaharjankatu 15 A 10
40200 Jyväskylä
Puh: 0500 457 361
Sähköposti:
ps.silvast@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja
Maire Heiskanen
Pajutie 8 H 1
02770 Espoo
Puh: 050 371 6415
Sähköposti:
maire.heiskanen@elisanet.fi

Sihteeri
Tuomo Silvast
Kirjosiiپی 10
70900 Toivala
Puh: 050 410 9505
Sähköposti:
tuomosilvast@gmail.com

Taloudenhoitaja
Riitta-Liisa Mönkkönen
Karjalankatu 4-6 A 6
76100 Pieksämäki
Puh: 040 511 0272
Sähköposti:
riittaliisa.monkkonen@gmail.com

Muut jäsenet:
Saara Manninen
Väisälänsaarentie 33
52550 Hirvensalmi
Sähköposti: saara.ma@luukku.com
Puh: 050 5242 236

Juhani Silvast
Kuntokatu 33
53300 Lappeenranta
Sähköposti: juhanisilvast@gmail.com
Puh: 0440 452 301

Maija-Liisa Koskela
Nokkalantie 20 As. 27
90500 Oulu
Sähköposti:
koskelamaijaliisa@gmail.com
Puh. 040 840 1168

Sukuseuran hallitus koostuu puheenjohtajasta, varapuheenjohtajasta sekä viidestä jäsenestä.

Sukuseuran hallituksesta on erovuorossa kahden vuoden välein pidettävissä sukukokouksissa kolme jäsentä.

Silvastien sukuseuran hallitukseen toivotaan jäseniä kaikista sukuhaaroista. Keskustele sukuhaarasi jäsenen kanssa ja ilmoita ehdotuksesi nykyiselle hallitukselle.

Muista Silvastien nettisivut www.silvastit.com
Liity Silvastien sukuseuran Facebook ryhmään,
yhteyshenkilö Saara Manninen

DIGIPAINO

Markku 0400 640 370
Janne 050 593 7553
www.dmprint.fi
Minna Canthin katu 6
Jyväskylä
myynti@dmprint.fi